

ἄψη πῦρ διὰ τοῦ πολυτίμου μπούρτσου, φυτοῦ ἀκανθώδους καρυοφυλλοειδοῦς, ἔχοντος πλατείας καὶ ἀπλωμένας ρίζας. Μ' ὅλον δὲ τὸ μέγα ὕψος, καλλιεργεῖται εἰς Οὐαχάν ὀλίγος σίτος, ὡς καὶ κριθή, φάσηλοι καὶ πίσσα. Οἱ πέπωνες καὶ τ' ἀρμενικά μῆλα (βερούκοκκα) ὠριμάζουσι καὶ εἰς τὴν κοιλάδα. Πρὸς βορρᾶν, ἤτοι ἀνωτέρω, πρὸς τὰ κάτω τοῦ ποταμοῦ, ἡ χώρα καθίσταται μᾶλλον εὐφορος καὶ τὰ ὀπωροφόρα δένδρα εἶναι ἀφθονώτερα· καλλιεργεῖται δὲ καὶ περισσύτερος σίτος καὶ ὑπάρχουσι πολλὰ ἀγέλαι προβάτων.

Τὸ Ῥοτσάν (*Rochan*) κεῖται πλησίον τῆς Χοκάνδης· κατὰ δὲ προσφάτους εἰδήσεις οἱ Ῥώσσοι εἶχον εἰσβάλει εἰς αὐτὸ κατὰ Σεπτέμβριον, ὡς καὶ εἰς ἄλλα τοῦ Παμίρ μέρη, ὅπως τιμωρήσωσι τοὺς φιλοταράχους νομάδας καὶ καθυποτάξωσιν αὐτοὺς εἰς τακτικὴν κυβέρνησιν, ὅπερ καὶ κατώρθωσαν.

Ἄτελεῖς εἰδήσεις ὑπάρχουσι περὶ τοῦ Θιβέτ. Ἡ ἀνατολικὴ ἐπαρχία, ἡ συνορεύουσα πρὸς τὴν Κινεζικὴν ἐπαρχίαν τοῦ Σὲ-Τσουὲν ἢ Σου-Τσουάν, ὀλίγον γνωστὴ τυγχάνει, ἐνῶ ἄλλα μέρη ἐπεσκέφθησαν ἱκανοὶ Ἀγγλοὶ περιηγηταί. Αἱ κυριώτεραι πόλεις κεῖνται εἰς τὴν κεντρικὴν ἐπαρχίαν, εἰς τὸ μέγα Θιβέτ καὶ ἰδίως εἰς τὸ ὑψηλὸν λεκανοπέδιον τοῦ ποταμοῦ Τσαμποῦ — σήμερον θεωρουμένου ταυτοσήμου μὲ τὸν Μπραχμαπούτρα καὶ τὸν Διλόγκ τοῦ Ἀσάμ — μεταξὺ τῆς βορείου καὶ τῆς κεντρικῆς ἀλύσεως τῶν Ἰμαλαίων.

Ἡ χώρα ἡ πρὸς βορρᾶν ταύτης συνήθως θεωρεῖται ὡς ἀνήκουσα εἰς τὸ Θιβέτ· κατοικεῖται δὲ ὑπὸ νομαδικῶν φυλῶν καταγωγῆς τουρκικῆς καὶ μογγολικῆς, αἵτινες λέγεται ὅτι πρεσβεύουσι τὸν μωχμεθανισμόν.

Τὸ ὄνομα Θιβέτ, λέγει ὁ Κ. Μάρχαμ, εἶναι περσικὸν ἢ τουρκικόν, τοῦ ἐγγχωρίου ὀνόματος ὄντος *Μπόδ* ἢ *Μποδοούλ* (κατὰ γράμμα *Γῆ τοῦ Μπόδ*).

Τὰ προϊόντα τοῦ Θιβέτ συνίστανται εἰς χρυσόν, ἄργυρον, σίδηρον, ὑδράργυρον, ἀρσενικόν, κιννάβαρι, μέλυθρον, χαλκόν, χρυ-

σόκολλαν, μόσχον καὶ μαλλία. Τὰ τελευταῖα εἶναι ἀληθῆς πηγὴ πλούτου διὰ τὴν χώραν, ἥτις ἔχει πολλὰ ποίμνια. Εἰσάγονται δὲ μέταξα, πανικά, δέρματα, ὄρυζα, καπνὸς καὶ τέξ. Ὅλον τὸ ἐμπόριον γίνεται διὰ τῶν Κινέζων.

Τὰ περίφημα μεταλλεῖα τῶν ἀνθράκων (βουμπινίων) κεῖνται εἰς τὰ πλευρὰ ὄρους τινός, ἐν τῇ κοιλάδι τοῦ Ὠξου, εἰς τὸ μέρος ὅπου διέρχεται τὸ μικρὸν κράτος τοῦ Γκαράν· ἀλλὰ ταῦτα σχεδὸν ἐξηντλήθησαν καὶ μόλις ἐργάζονται τριάκοντα ἄνθρωποι. Οἱ ἀνθρακες οὗτοι στέλλονται εἰς τὸν ἐμίρην τοῦ Καμπούλ. Οἱ περιηγηταὶ οὐδὲν εὖρον ἶχνος τῆς εὐημερίας ἥτις, κατὰ τὴν παράδοσιν, ἐπεκράτει κατὰ τοὺς χρόνους τοῦ βουδισμού καὶ τῆς λατρείας τοῦ Ζωροάστρου· ἀλλὰ τὰ πολλὰ κατερειπωμένα χωρία μαρτυροῦσιν ὅτι ὁ τόπος ἔπαθεν ὑπὸ δηώσεων καὶ πολέμων· ὥστε σήμερον εἶναι ἔρημος. Ὅλοι οἱ νομάδαι Κιργίζαι κατέλιπον τὸ Οὐσλάν καὶ μετηνάστευσαν εἰς Κασγάρ, εἰς Σαντζού καὶ ἀλλαχού. Μόλις εἰς 3000 ἀνέρχονται οἱ κάτοικοι τοῦ Οὐαχάν.

Οἱ κάτοικοι τοῦ Θιβέτ, ὄντος ὑποτελούς τῇ Κίνᾳ, ὑπολογίζονται εἰς 6,000,000. Ἡ πρωτεύουσα καλεῖται Λάσα καὶ ἐκεῖ ἔχει τὴν ἑδρὰν τοῦ ὁ δαλάη-λάμα, ἡ μέγας λάμας. Οἱ κάτοικοι τοῦ Νεπὼλ κατὰ τὸ 1792 καὶ 1841 εἰσέβαλαν εἰς τὸ Θιβέτ, ἀλλ' ἀπεδιώχθησαν ὑπὸ τῶν Κινέζων.

Τὸ Θιβέτ λέγεται ὡραιότατη χώρα· διαιρεῖται δὲ εἰς τέσσαρας ἐπαρχίας.

E.N.G.

ΠΟΙΚΙΛΑ.

Ἡ γεωργία ὁσημέραι προάγεται ἐν Αὐστραλίᾳ, τῷ 1868 ἐκαλλιεργοῦντο 442,000 πλέθρα γῆς, ἤδη δὲ 605,000· κυρίως δὲ ηὐξήσεν ἡ καλλιέργεια τοῦ σίτου. Ἐπίσης ἀνεπτύχθη καὶ ἡ καλλιέργεια τῶν ἀμπέλων.

Ὅσον ἀφορᾷ τὴν κτηνοτροφίαν δικαίως περιηγητὴς σπουδαῖος εἶπεν ὅτι ἡ Αὐστραλία εἶναι ὁ παράδεισος τῶν κτηνοτρόφων· ἀριθμοῦνται δὲ 5,560,000 βόες καὶ 55 ἑκατομμύρια πρόβατα!

Τῷ 1874 ἡ Ἀγγλία εἶχε 2,762,000 βόας καὶ 34,857,000 πρόβατα.

Ἡ ἑκτασίς τῆς καλλιεργουμένης γῆς ἐν τῇ Μεγάλῃ Βρετανίᾳ εἶναι 48,857,200 πλέθρα, ὧν 42,507,800 ἐν Ἀγγλίᾳ καὶ Σκωτίᾳ, 6,300,800 ἐν τῇ Ἰρλανδίᾳ, 27,600 ἐν τῇ Μάν (νῆσῳ) καὶ 42,000 ἐν ταῖς νήσοις τῆς Μάγχης. Τὰ δάση καὶ αἱ φυτεῖαι τῆς Μεγάλης Βρετανίας κατέχουσιν ἑκτασίαν 874,800 πλέθρων.

Μετέγγισις αἵματος. — Ὁ διδάκτωρ Τερριέ ἔκαμιν ἐν τινι τῶν νοσοκομείων τῶν Παρισίων σπανιωτάτην ἐγχείρισιν, μετέγγισιν τοῦτέστιν αἵματος. Ὁ χειρουργὸς ἠλπίζεν ὅτι διὰ τοῦ μέσου τούτου ἐδύνατο νὰ σώσῃ τὴν ζωὴν γυναικὸς εἰς τὴν ἐσχάτην καταντησάσης ἀδυναμίαν ἕνεκεν ἀναιμίας, ἣ δὲ ἐλπίς του φαίνεται πραγματωμένη.

Νέος φοιτητὴς, Μαρσιάλ Μορισέ καλούμενος, προθύμως παρέσχε τὸ αἷμά του, ὃ δὲ ἱατρὸς μετήγγισεν εἰς τῆς γυναικὸς τὴν φλέβα, ἣν εἶχεν ἀνοίξει πρὶν, 500 περίπου γραμμάρια ξένου αἵματος. Ἡ γυνὴ ἤρχισε νὰ ἀνακτᾷ τὰς δυνάμεις της, ἀλλ' ὁ Μορισέ εἶναι κλινήρης καὶ δὲν θὰ δυνήθῃ νὰ ἐξέλθῃ ἐπὶ τινος ἡμέρας ἕνεκεν μεγάλης ἀδυναμίας.

Κατὰ τὸν χειμῶνα τὸ σῶμα τοῦ ἀνθρώπου χάνει μέρος τοῦ βάρους του. Αἱ μεταβολαὶ ἐκ τοῦ κέρδους εἰς τὴν ζημίαν εἶναι αἰφνίδιοι καὶ ἐπέρχονται ἢ μὲν πρώτη κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ Σεπτεμβρίου, ἢ δὲ δευτέρα ἀρχομένου τοῦ Ἀπριλίου.

Ἀναλογία τῆς ζημίας πρὸς τὸ κέρδος· τὸν Σεπτέμβριον 0,21· τὸν Ὀκτώβριον 0,40· τὸν Δεκέμβριον 0,08· τὸν Ἰανουάριον, 0,14· τὸν Φεβρουάριον 0,24· τὸν Μάρτιον 9, 95.

Ἀναλογία τοῦ κέρδους πρὸς τὴν ζημίαν· τὸν Ἀπρίλιον 0,03· τὸν Μάιον 0,01· τὸν

Ἰούνιον 0,52· τὸν Ἰούλιον 0,08· τὸν Αὐγούστου 0,70.

Οὕτως ἡ θεωρία καὶ ἡ πείρα ἐκ συμφώνου ἀποδεκνύουσιν ὅτι τὸ ἀνθρώπινον σῶμα τὸ μὲν θέρος γίνεται παχὺ, τὸν δὲ χειμῶνα ἰσχνόν. Ἀς μὴ ἀπορῇ τις ὅθην διατὶ τὸν χειμῶνα ὁ ἀνθρώπος εἶναι μᾶλλον εὐρωστος καὶ ἰχνότερος τὸν χειμῶνα.

Πέμυτιν ἑκ τῶν λιμένων τῆς Ἀγγλίας, Σκωτίας καὶ Ἰρλανδίας μετηνάσταυσαν 173,809 ἄνθρωποι, ἥτοι 67,205 ὀλιγώτεροι τοῦ 1874.

Ἐκ τῶν 173,809 μεταναστῶν 84,540 ἦσαν Ἀγγλοὶ, 44,497 Ἰρλανδοί, 44,686 Σκῶτοι καὶ 34,347 ξένοι, τοῦτέστι Σκανδιναοί, Γάλλοι, [Μεννονίται ἐκ Ῥωσσίας, κτλ. 1787 ἡ ἐθνικότης δὲν ἦτο γνωστὴ

Τῶν μεταναστῶν τούτων 105,046 μετέβησαν εἰς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας τῆς Ἀμερικῆς, 35,525 εἰς Αὐστραλίαν καὶ Νέαν Ζηλανδίαν, καὶ οἱ λοιποὶ εἰς διάφορα ἄλλα μέρη.

Ἐν Βερμανίᾳ οἱ ἄνδρες φαίνονται ὠμότατοι πρὸς τὰς γυναῖκας αὐτῶν, ὥς δικαιουνται νὰ τιμωρῶσιν ἐὰν πίνωσιν [οἶνον, ἐὰν παραμελῶσι τὰ οἰκιακὰ καθήκοντά των, ἐὰν ἐνθαρρύνωσιν ἐραστήν, ἐὰν περιέρχωνται ξένας οἰκίας, ἐὰν συνήθως κάθηνται εἰς τὴν θύραν ἢ τὸ παράθυρον, ἐὰν αὐθαδιάζωσιν ἢ ἐρίζωσι πρὸς τοὺς συζύγους των, ἐὰν ἀγαπῶσι τὰ βαρύτερα ἐνδύματα ἢ ὥς γαστρίμαργοι, κτλ. Ὁ ἀνὴρ περιορίζεται κατ' ἀρχὰς εἰς συμβουλὰς, ἀλλὰ τούτων μὴ ἰσχυουσῶν, δέρει ἢ ἄλλως πως τιμωρεῖ καὶ ἐπὶ τέλους ἀποπέμπει τῆς οἰκίας, διανεμόμενος μετ' αὐτῆς τὴν περιουσίαν. Ἡ διάζευξις παρὰ τοῖς βαρβάροις, ἐκείνοις γίνεται ὥς ἔπεται. Τὸ ἀνδρόγυνον ἀνάπτει δύο λαμπάδας (ἀφοῦ πρῶτον κλείσῃ τὴν θύραν) καὶ κάθεται μέχρι οὗ καῶσιν οὗτινος δὲ ἡ λαμπὰς καὶ πρώτη, ἐκεῖνος ὀφείλει νὰ φύγῃ παραλαμβάνων μόνον ὅσα κατ' ἐκείνην τὴν ὥραν φέρει ἐφ' ἑαυτοῦ.